

גבעות

גבעת חיים מאוחד

"אנשי השבט יאכדו את היכולת לחיות חיי מדבר ולהסתפק במועט, תודעתם הקיבוצית תרפה וגבורתם תתמעט והם יתענגו בחיי נועם ורווחה... בניהם יהיו באווירה של התנשאות ויחשבו זאת לפחיתות כבוד לשרת את עצמם ולדאוג בעצמם לצורכיהם... ותפחת גבורתם בדורות הבאים אחריהם עד שתיכחד לגמרי."

מתוך עבד אל רחמן איבן חלדון
פילוסוף ערבי בן המאה ה-14

עלון פנימי ס"ח/4 י"ג בחשוון תשס"ח 25 באוקטובר 2007 givatone@ghm.org.il

משולחנו של יהודה

נושאים ותהליכים מרכזיים ברומו של קיבוץ אשר השפעתם ומשמעותם על אורחות חיינו יהיו מפליגים, מגיעים בעת הקרובה לכלל הכרעה ומחייבים דיונים ציבוריים מקיפים וממצים לקראת קבלת החלטות. מטבעו של ציבור החברים בגבעת חיים שאיננו משופעים בשיח הציבורי – לא בעל-פה ופחות מזה בכתב, ודומה שגם השינוי באורחות החיים לא תרם לשיפורו, ועל-כן אני מרבה בדיווח והתייחסות, שלא אחת נתפסת אף בעיני שלי, כחזרה על חומר לעוס וברברת חסרת תכלית.

אבל- הנושאים שעל סדר יומנו מורכבים לכשעצמם ובקשרים ביניהם, ולא אחת מותנים במידה זו או אחרת בגורמים חיצוניים שמעבר לשליטתנו, ובמציאות שחסרים בה ניסיון ומסורת ורבה בה אי-וודאות, קשים לא אחת המעקבים אחרי השתלשלות האירועים והבנתם. משהו מהמגבלות האלו אני מנסה לשפר ועל כן ראו את ההקדמה לעיל כפתיח לסקירה התמציתית של הנושאים ב"רומו של קיבוץ" שעל סדר יומנו.

עסקת תנובה

בימים האחרונים צץ מכשול פורמלי חדש אשר מונע את השלמת העסקה ויש בו אף איום על עצם מימושה. מדובר בסעיף נוהלי נשכח בחוק ההסדרים של המדינה שהתגלה דווקא עכשיו, ועיקרו מיסוי נוסף על כספי העסקה. להלן ציטוט מכתבה שהופיעה אמש בעיתון "הארץ", אשר מבהירה את מצב הדברים שחל בעקבות האמור:

"תנובה מתכוונת לכנס אסיפה כללית של בעלי המניות ("ועידת תנובה") ב-20 בנובמבר השנה כדי לדון בקשיים שאליהם נקלעה העסקה ולהחליט אם להמשיך בהליכים לאישור העסקה או לבטלה".

נכון להוסיף בעניין זה כי מכשולים זוטרם יותר מלווים את השלמת העסקה כל הזמן, נמי שיבחן את השתלשלות הדברים יוכל למצוא קווי התנהלות משותפים לכל מקום בו מצויים כספים לחלוקה, ואפילו אלינו.

יודעי דבר אופטימיים מאמינים כי הדברים יסתיימו למועד, ובסיס לאמונתם ההכרה כי ביצוע העסקה עושה טוב לכל המעורבים במימושה, אך צריך להיות ערוכים גם למפלתה. מבחינתנו, אם אכן תבוטל העסקה, תתחייב הערכות תקציבית שונה מזו שהתבססה על קבלת הכספים מהעסקה, אך נכון בעת הזו להמתין בטרם שינוי.

עסקת גת

הנושא הועלה בשיחת חברים שהתקיימה לפני כשבועיים ושודרה בערוץ הפנימי, בפתחתה הציג איציק בדר את עיקרי העסקה (אשר מטעמים מובנים לא הועלו ולא יועלו בשלב זה על הכתב), ואת השיקולים ליישומה. בשיחה שהתפתחה בוטאו עמדות ודעות שונות, הן לעצם העסקה והן להשלכותיה, ויש להניח כי בדיונים הבאים יבואו לידי ביטוי מוגדר יותר ועד להבאתם כהצעות להחלטה באסיפה/קלפי.

לשלוש סוגיות בנושא זה אני מבקש להתייחס אישית:

ראשונה – לתרבות הדיונים אותה נקיים להבא בנושא רב ממדים זה, אשר לכאורה ובפועל יש בו עמדות חלוקות ואינטרסים שונים של מגזרי אוכלוסיה ואף של יחידים, והוא מעורר ובעייתי מכל – יש בו כספים לחלוקה, ולא ארחיב. שנייה – המעורבות הציבורית המתבקשת והנדרשת לקבלת ההחלטה. אין לראות את העסקה בעיניים צרות ומצומצמות של היום ועכשיו, מאחר ולעסקת גת ולהשלכותיה ובכל הממדים הקשורים בה תהיה השפעה ומשמעות מפליגות על הוויית המחר של הקיבוץ. הדים לנאמר נשמעו מפי חברים בשיחה, ובוודאי שיעלו ביתר מודעות ועוצמה בדיונים הבאים, ונכון נעשה אם יישקלו כראוי בהחלטותינו. למעורבות בנושא לא די בצפייה פסיבית בערוץ הפנימי ולא בשיחות חולקין. היא מחייבת לימוד והכרה, השתתפות בדיונים ואפילו ביטוי בכתב מעל דפי הגבעתון ו/או באמצעים אחרים.

שלישית – ביטוי לעמדת העקרונית האישית בעד מימוש העסקה. את השיקולים לעמדתי אפרט במהלך הדיונים וקבלת ההחלטות ועמדתי בעניין זה ראוייה כשל כל חבר אחר. בהגדרת עמדתי העקרונית ביקשתי להשיב לשאלות חברים, וחשוב יותר, להניע הבעת דעות והתייחסות של חברים מעל הדפים האלה, ולעורר את הדיון הציבורי הגלוי והחברי כאשר הכתוב בראשונה נגד עיני.

פנסיה

נושא מורכב ורב פנים וקשור רבות לנאמר לעיל בחומר וברוח. אתמקד בדיווח בסוגיות ענייניות המצויות כיום בטיפול ובמשהו לבאות. מלווה אותנו, במינוי של יועץ קבוע לנושא הפנסיה בקיבוץ יובל דורי, לשעבר חבר קיבוץ יפעת ומנכ"ל "מבטח גרנות", ואנו נעזרים רבות בשירותיו. המשימה הראשונה שהצבנו בפני דורי היתה הערכה מקצועית של הפער האקטוארי של הקיבוץ בכללו ושל חברי הקיבוץ כפרטים, לאור הגדרה של פנסיית מטרה בערכים שונים. הנתון של הפער האקטוארי הינו אבן היסוד לכל תוכנית פנסיונית של הקיבוץ וממילא לכל התייחסות מבוססת למימושה. הנתון לכשעצמו מורכב מגורמים משפיעים רבים, בחלקם הערכות בלבד ועל-כן אינו מסוכם במספרים מוחלטים, וכמו-כן מושפע ממרכיבים שונים של הפנסיה לכשעצמה שיפורטו במהלך הדיונים בנושא. לצורך ביצוע ההערכה של הפער האקטוארי נדרשים גם נתונים המצויים בידי החברים שלרשותם עמדו מקורות פנסיוניים לפני מועד השינוי, ובימים הקרובים נחדש לכל הנוגעים בדבר פנייה להעברת הנתונים לרשותנו.

סוגיה משמעותית נוספת בנושא הפנסיה הנה הגדרת הזכויות הפנסיוניות של חברים שהצטרפו לקיבוץ מקיבוצים אחרים וחסר להם וותק פנסיוני בגבעת חיים. על-פי תקנות האגודות השיתופיות כל שהצטרפו אלינו מקיבוצים אחרים לפני שנת 1995, אינם זכאים לפנסיה עבור שנות הוותק הפנסיוני בקיבוץ הקודם ואף לא לערך דמי העזיבה הנחשב לצורך הזכויות לשיוך דירות. את חלקו הראשון של הקיפוח מתקנות בשיעור כלשהו תקנות הסיווג המחייבות של הקיבוץ המתחדש, לפיהן לא תפחת הפנסיה של החברים האמורים מהפנסיה לה זכאי עוזב קיבוץ – סכום השווה כיום ל-2400 ₪ לחודש לחבר בעל וותק מרבי של 35 שנים, בהתאמה לוותק הפנסיוני שלו ביום השינוי. אגב, החלטות הסיווג בעניין זה כוללות גם את כל החברים החסרים ותק פנסיוני שהצטרפו לקיבוץ ממקומות שאינם קיבוץ. ועוד, הסוגייה תמשיך להעסיק אותנו ביום, והוא קרוב, שיעד הפנסיה של הקיבוץ לחבריו יעלה על 2,400 ₪ בחודש. ואם הזכרתי את סוגיית הזכויות של המצטרפים לקיבוץ הרי שחלקו השני של הקיפוח עלה ונדון על שולחנו של הצוות לשיוך דירות ויובא לדיון ולאישור במסגרת העקרונות לשיוך.

במקביל אנו נדרשים לתשובות עכשוויות משלנו ובכללן הגדרת היעד הפנסיוני לחברי גבעת חיים והקצב למימושו, וכן להגדיר ולקבוע את ההסדרים במהלך היישום. ואף שהלחצים בנושא הפנסיה – המוצדקים לכשעצמם, הינם לחם חוקנו. אני ממליץ להמתין מעט עד לקבלת ההחלטות בשני נושאי הפתיחה של השולחן לעיל, ולאיסוף הנתונים הבסיסיים בנושא, ובכל מקרה נידרש לתשובות במסגרת תוכנית הקהילה לשנת התקציב הקרובה.

הארכת הפעם בנושאי החומר ועל כן יידחו נושאי הפרצלציה, שיוך הדירות והקליטה לשולחן הבא.

שבת שלום

יהודה גלר

עיתון הארץ 23 באוקטובר 2007

ועידת תנובה תרון בנובמבר בביטול עסקת מכירת המניות

מאת עמירם כהן

תנובה מתכוונת לכנס אסיפה כללית של בעלי המניות ("ועידת תנובה") ב-20 בנובמבר השנה כדי לדון בקשיים שאליהם נקלעה העסקה ולהחליט אם להמשיך בהליכים לאישור העסקה או לבטלה – כך מסר ל-The Marker מקור בכיר במגזר החקלאי. בעלי המניות בתנובה הם 620 קיבוצים ומושבים ושווי אחזקותיהם לפי המחיר שנקבע למכירת תנובה לאייפקס הוא 1.025 מיליארד דולר.

אם יימכרו כל המניות לאייפקס ולמבטח שמיר יקבלו הקיבוצים כ-415 מיליון דולר, המושבים כ-475 מיליון דולר המדינה והבנקים כ-100 מיליון דולר ועובדי תנובה כ-30 מיליון דולר.

לדברי הבכיר הוחלט לאפשר לגורמים המטפלים באישור העסקה לפתור את הבעיות שמונעות את האישור עד סוף השבוע הנוכחי. אם לא יתקבלו האישורים יפעלו בלי המניות לכנס את הוועד המנהל של תנובה כדי לאשר כינוס ועידה נוספת, שבסמכותה לבטל תא העסקה מכל וכל.

מנהל האגף הכלכלי בתנועה הקיבוצית, דורון סט, אמר בתנובה כי הוא נוטה להאמין שלא יהיה צורך בכינוס ועידה, אך בעלי המניות לא מוכנים לצאת קרחים מכאן ומכאן. לדבריו, הבעיות שנוותרו הן טכניות ופורמליות, והן ניתנות לפתרון: "אנחנו תרמנו את חלקנו להסרת הקשיים מהעסקה ובידינו התחייבות של כל הקיבוצים בעלי מניות בתנובה לתרום 25% מתמורה שיקבלו הקיבוצים למדינה ולבנקים. אנחנו מצפים מכל הגורמים האחרים שיפעלו במהירות כדי למנוע מצב שניאלץ לכנס ועידה נוספת."

העניין העיקרי שעדיין לא הוסדר הוא מתן פטור ממסים לעסקה, שבעלי המניות קבעו כי הוא תנאי לקיומה. העניין מונח על שולחנו של היועץ המשפטי של רשות המסים, עו"ד משה מזרחי, שכלל הידוע עדיין לא גיבש את עמדתו אך להערכת המקורבים לנושא הוא ימליץ על תיקון בחוק כדי לאפשר את מתן הפטור.

מכשול נוסף הוא העיכוב באישור העסקה מצד רשם האגודות השיתופיות עו"ד אורי זליגמן שממתין מצדו לחוות דעת של החוקר המיוחד שמינה לבדיקת העסקה רו"ח דורון לוי, שימסור את חוות דעתו רק לאחר הכרעת רשות המסים. בנוסף קיימים כמה מכשולים נוספים שכל אחד מהם עלול להכשיל את העסקה.

ישיבה מס' 10 10 באוקטובר 2007

משתתפים: דוד עין דר, צבי מנבר, איתן קרסנטי, יורם גור, אורנה חיים, אלון שפיצר, יהודה גלר, נדב דרך

חסרים: תמר מגל, אלעד דרך

יו"ר הישיבה: אלון שפיצר

1. אישור פרוטוקול הנהלה כלכלית מס' 9/07 מ-19.9.07
הוחלט: הפרוטוקול הנ"ל אושר.
2. דו"ח משק לחודשים 1 – 6 2007 בהשתתפות זוהר ברוש, אלדד מגל
הוצג הדוח התמחירי לחודשים 1 – 6 2007.
3. סעיף 3 - ייעוד כספים - בהשתתפות חברי ועד הנהלה: אהוד טל, שאול אתר, ראובן ליכטנר, נעמי יבין, אלדד מגל
הועלו דעות לגבי כספים שנצברו ו/או ייצברו מהפעילות השוטפת ומעסקת תנובה.
הוחלט: לקיים דיון נוסף לפני גיבוש הצעה לדיון באסיפה.
4. שונות
  - נמסר דו"ח על התדיינות הקיבוץ מול קואופרטיב עמק חפר עקב הנזק לתחנת הדלק.
  - נמסר דו"ח על מצב הדברים בעסקת תנובה.
  - הוחלט לתמוך בבחירת איציק בדר לקדנציה נוספת של שלוש שנים כיו"ר גרנות, עפ"י המלצת הוועדה הציבורית שהוקמה להמליץ על יו"ר גרנות. אנו מאחלים לאיציק הצלחה והמשך קידום גרנות.

רשם אלון שפיצר רכז משק

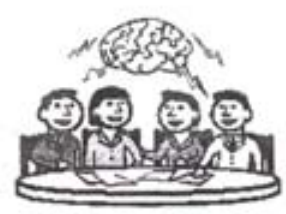

צוות ניהול

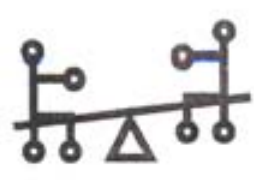
ישיבה מס' 6   17 באוקטובר 2007

נוכחים אורנה חיים, ראובן אתר, גדי וולף, זהר ברוש,
יורם גור, אלון שפיצר

- 1. **אישור פרוטוקול צוות ניהול מס' 5 2007.**
פרוטוקול אושר
- 2. **מאבק החקלאים נגד מס ההיטלים**
הובעה תמיכה במאבק החקלאים
נגד גובה מס ההיטלים שגובה מועצת
הצמחים.
הוחלט: להצטרף למאבק, שיכלול
הגשת בג"צ ועריכת קמפיין ולשלם 250 ₪.
- 3. **עבודת עובדים זרים**
  - א. התקשרנו עם משרד עו"ד ויינשטוק זהבי שהתמחה בדיני עובדים זרים.
  - ב. סוכם שנוהל העסקת העובדים הזרים יהיה עפ"י ההנחיות, כיוון שקיימת שונות בהעסקה בין גבעות החורש, הרפת וההודייה.
  - ג. כל עובד חייב לחתום על דו"ח עבודה כתנאי לקבלת המשכורת.
  - ד. עדיין לא ברורה הקצאת העובדים הזרים בשנת 2008.
- 4. **שונות ואינפורמציה**
  - א. **שטח אחסון צינורות** – פונו המבנים הבלתי חוקיים, מטופל פיננסי יתרת השטח.
  - ב. **עסקת גת** – הנושא על סדר היום – חשוב לבחון במכלול ההצעות את ההזדמנות הקיימת מחד וכן האם לקשור בין ביצוע העסקה לייעוד התמורות.
  - ג. **עסקת תנובה** – הושלם ההסכם של קבוצת ה-16 עם התנועה. עדיין קיימים נושאים שלא הוסדרו לסיום העסקה.
- 5. **יעדי עבודה ומטרות לתכנון 2008** – נדחה לישיבה הבאה

רשם: אלון שפיצר – רכז משק

מדוע למכור את גת?

ראיון עם זיו גלר

זיו, ספר על העבודה שלך בגת

הגעתי למפעל לפני שמונה-עשרה שנים כמעט, כחפ"ש – פועל פשוט. התחלתי באספטי, בזמנם של יואב קציר ואיריס כרוב... הנחתי חביות בחוץ ושמתי בהן שקיות... אחר-כך עבדתי בסגירה ומילוי קופסאות, קרטונות ובקבוקים במפעל ב', אפילו עליתי לדרגת מנהל משמרת עד שגילו שאני יודע לסגור ברגים כמו שצריך והעבירו אותי לאחזקה יחד עם חיים קפלן. מאז אני באחזקה, בווריאציות כאלה או אחרות. היום אני כבר לא מחזק ברגים. בשנתיים האחרונות אני מרכז את צוות האחזקה של מפעל א', שהוא למעשה מפעל הסחיטה כולו.

עיקר עבודת האחזקה שלנו מתבצעת בקיץ, עם תום עונת הסחיטה ולפני העונה הבאה: מפרקים את הכל, מחליפים מיסבים, צירים, גלגלי שיניים, שרשראות - ומרכיבים מחדש. הכל כאחזקה מונעת, שמבטיחה בין היתר שלא יצטרכו לקרוא לנו בלילות ושהעונה תעבור חלק - ובאמת, שתי העונות האחרונות עברו יפה. יש לי עובדים מהימנים, שאול עוקב מאליכין, הרבה יותר ותיק ממני, אלוף העולם בכל הקשור בקו קבלת הפרי וסחיטה, איתמר מלכי, גם הוא מאליכין, אחראי המכונות במפעל השמיל וארנון קנשתי מסגר מחדרה. אני גם נעזר בעובדים המיומנים של מייק גרינשפן ממפעל א'. זו אחריות לא פשוטה, כי בעצם הסחיטה היא קו אחד ארוך וכל תקלה באמצע משביתה את כולו.

כשנכנסתי לאחזקה היו לא מעט קריאות פתע, אבל עשינו סדר, ייעלנו את המערכת והכנסנו פתרונות לשעות הקטנות של הלילה. אני עובד את השעות שלי, ופה ושם גם שעות נוספות – יש היום גיבוי יפה מאוד לאחזקה בערב ובלילה, ואני כמעט ולא נאלץ לרדת למפעל מחוץ לשעות העבודה שלי.

יש סיפוק?

העבודה מעניינת, ויש סיפוק... המשכורת של גת מסייעת לי להתקיים, לעזור לילדים. אומנם יש לי שאיפות לכיוונים אחרים, ללימודים, אבל כרגע אני לא יכול להרשות לעצמי לחפש משהו אחר, שלא לדבר על מימון הלימודים, הכל מושקע בטיטולים...

איך אתה מרגיש עם השינויים שעבר המפעל בשנים האחרונות?

אולי את זוכרת, לפני כמה שנים פרסמתי מכתבים, מתוך חרדה אמיתית שהמפעל הולך לפשוט את הרגל ואנחנו אתו. המספרים דיברו אז בעד עצמם. חששתי מקריסת המפעל, כי בדיוק מהסיבה הזאת נאלצתי בקיבוץ אלמוג להגיד שלום למפעל שבו עבדתי. כל החברה שם עזבו, העסק נסגר ומאוד כאב לי. לא רציתי שזה יקרה לי שוב, כמובן גם מתוך דאגה למשפחה. חשבתי כבר אז שגת חייבת לעבור שינויים, ובאמת התרחש שינוי בגת, פחות או יותר בדקה ה-99. שינוי מתחיל בניהול ונגמר בניהול והשינוי גורר אחריו את כל ההתנהלות של גת.

יש למפעל מחויבות לחברים?

נכון להיום יש לו מחויבות, כתוצאה מהסכמים שה"חברה המרכזית למשקאות" חתמה עם הקיבוץ. החברה לא יכולה להגיד שלום לחבר קיבוץ בלי הסכמה של הנהלת הקיבוץ. זה נותן ביטחון מסוים, אבל אנשים יודעים שבשביל להישאר במקום העבודה הם צריכים להיות טובים, להשקיע, להראות יכולת. היו כבר מספיק סיפורים, שלחו הביתה חברים או העבירו אותם למקום אחר בגת. זה חלק מהמפעל וחלק מהשינוי, זה כואב אבל הכרחי!

השתנו גם יחסים בעבודה?

המפעל הוא מעגל חברתי סגור, בדיוק כמו קיבוץ: כשהכל גרוע אז אנשים מחמיצים פנים אחד לשני, כשהעסק מתחיל להתאושש, יש פירות ויש הצלחה, אז כולם מחייכים. עכשיו למשל, מחייכים יותר.

גת עסוקה עדיין במאבקים של ההנהלה מול הוועד ההיסטורי של העובדים, שלא כולל אותנו. לוועד יש עדיין כוח להגן על העובדים ופה ושם הוא "עושה שרירים". הקיבוצניקים רק צופים מהצד, אבל אני כראש צוות עם שלושה עובדים שכולם שייכים לוועד נאלץ לספוג את מאבקי הכוח. עכשיו למשל גת מוציאה אותם לחופש יזום, 30 או 40 ימים, בשביל לשרוף ימי חופש שהצטברו. הם יוצאים פה שבוע ושם שבועיים, ואני נשאר לבד. זה משפיע על כל המפעל. יש בגת תרבות עבודה שאי-אפשר להזיז אותה, ובמפעל מודרני זה לא תמיד מתאים. למרות הסחבקיות.

"תחושת השייכות" שלי לא השתנתה. המפעל שלי ואני שלו ולא צריך לנופף בסיסמה הזאת כתחושה קולקטיבית, אנחנו לא קן נמלים...

מה דעתך על האמירה שנשמעה בשיחה על מכירת גת, כי הקיבוצים לא מצליחים להצמיח דור צעיר לניהול, לא לקיבוץ ולא למפעל?

התפיסה הזאת, שקיבוץ צריך להצמיח מנהלים היא התפיסה שהביאה בזמנו את גת לפשיטת רגל. הקיבוצים באמת לא הצמיחו מנהלים טובים, אבל הכניסו לגת את מי שנחשבו הכי טובים, והם שהביאו את המפעל לאן שהביאו. בדיוק מאותה סיבה הקיבוץ הגיע לאן שהגיע. זו תפיסה מיושנת, שטות מוחלטת, אני מתפלל שהיא בכלל מושמעת. בעלים של קונצרן, מפעל או חברה לא חייבים לנהל. את הניהול צריך לעשות מי שטוב בניהול, לא מי שמייצג גוף כלשהו, קיבוץ או אחר, בלי הבדל אם המפעל שייך לקיבוץ או לכל ישות אחרת. לדעתי הקיבוצים לא צריכים להצמיח שום דבר. אם יש אנשים שמעניין אותם לנהל מפעל והם טובים עם "קבלות" – אהלן וסהלן!

רק מאז שהתפיסה הזאת הושלכה למקום שאליו היא שייכת, התחלנו להתאושש. נכון שלפני כן היו פה בגבעת חיים כמה מנהלים חיצוניים, שלא הביאו מרפא לכלכלת הקיבוץ, אבל הבחירה בהם היתה מתוך פאניקה ובעצם לא ממש נתנו להם לעשות את עבודתם, היה לנו קשה וכואב להודות שצריך להעביר את המושכות לעגלונים אחרים, מ"בחוף". יש לנו מזל גדול עם אלון שפיצר, שבאמת אכפת לו מהמקום הזה.

מה תאמר על מקומו של הדור שלך, בקיבוץ ובגת?

מהכיתה שלי, גיל ארבעים ושש בערך, אנחנו רק חמישה בקיבוץ, ואנחנו נקראים צעירים. עד כמה שיישמע מוזר, הדור השלישי בתנועה הקיבוצית הוא לדעתי פגוע יותר מהדור השני, אולי בגלל החינוך המשותף, ואולי בגלל התקופה שבה הוא התבגר, אחרי המלחמות, משנת 73 ומעלה. לאורך זמן רב היה מקובל עלינו לבעוט בקיבוץ, לחפש דרכים אחרות, למצוא את השנטי, היוגה, המדיטציה וכל השאר. תראי את הכיתה של אחי הגדול, אנטרופוסופים כאלה או אחרים, לא לקחו על עצמם את הקיבוץ אלא פשוט ברחו מפה. הדור הקודם היה כל-כך חדור התלהבות מהקיבוץ של פעם, שלא איפשר בכלל לבחור בתפיסה עצמית, לא לאחרים ולא לעצמו... לא ניסו לקדם שינוי אל הפרט. זהו אחד הדברים שגרמו לצעירים לצאת. הם רצו כבר מזמן להיות עצמאיים, אף אחד לא שש להיכנס עם ראש בריא למיטה חולה, ובעיניים שלנו כבר אז היתה המיטה חולה.

למכור או לא למכור את גת – מה דעתך...?

זו מלחמת הדורות הישנה של גבעת חיים. הדור שמעוניין למכור הוא הדור שכבר שמה מספיק מחלבה של הפרה הזאת ועכשיו הוא כבר יכול למכור אותה לשוחט. הוא מעדיף להימנע מהוצאות קבורה יקרות באם הפרה הזקנה הזאת תמות פתאום, רוצה את הפנסיה כאן ועכשיו, לא מאמין לאף אחד, והוא

צודק מבחינתו, רוצה לשחוט את הפרה ולשים את בשרה שעדיין אכיל, בפריזר, לימים קשים.

הדור שלי, שחווה את המפעל בעשר או חמש-עשרה השנים האחרונות, ראה את הפרה גוססת לפני כך וכך שנים, אבל ראה גם שאפשר לאושש את הפרה הזאת ולחלוב ממנה הרבה – הדור הזה לא ממחר לשחוט אותה.

אנשים שלא עובדים בגת רוצים לראות רווחים מהמפעל, וזה לגיטימי. היום אנחנו בקיבוץ כבר לא ישות אחת אלא אוסף אנשים שחיים במקום מסוים ובמקרה כולנו ביחד בעלים של המפעל, אבל אסור לשכוח שיש גם כאלה שמתפרנסים ממנו, וכל עוד אנחנו הבעלים, הפרנסה שלהם מובטחת, והיה ונמכור, עלול לקרות שנצטרך לתמוך בהם.

יש לי עוד שנים רבות לחיות ואני רוצה לחיות אותם בכבוד. אני רוצה להבטיח את הפנסיה שלי, את העתיד שלי, ויש לי עוד עשרים שנה לעבוד למען זה – למרות שהייתי רוצה לצאת כבר עכשיו לפנסיה... אם ימכרו עכשיו, אז כשאני אגיע לגיל ההוא הכסף הזה כבר מזמן לא יהיה!... ואם ייווצרו חובות, לא יהיה מאיפה להחזיר, כי כבר לא יהיו נכסים, ולא מפעלי ייצור. ייתכן גם מצב שאני אגיע לגיל שישים ושבע ואהיה שקוע בחובות, באופן אישי, ולמרות הצבירה של עכשיו לא יהיה לי מקור להחזיר את הכסף...

אני לא מבין למה הקיבוץ מתפשט בזמן האחרון מנכסיו: "תנובה" "הזרע" וכדומה. עוד מעט ימכרו גם את גרנות, ומה הלאה! למה? מה הכיוון? מה הטרנד, במיוחד שאומרים לנו שעכשיו המצב טוב, והמשק מתחיל לצמוח קצת מבחינה כלכלית, אז למה למכור?

יש ויכוחים בגת? אנשים מדברים!

קיבוצניקים נתקלים אחד בשני ושואלים, מה אתה אומר. ההשפעה שלנו היא שולית, אם לא אפסית. דברים לדעתי נסגרים הרבה קודם לכן. להתייחס זה מאוד נחמד, אבל אני לא חושב שבסופו של יום מישהו יתחשב בנו, הלוואי ואני טועה.

נרמז שאם לא תתבצע מכירה החברה המרכזית תנטוש את המפעל...

להבנתי קוקה קולה נכנסה לגת מסיבה מאד מסוימת: היתה לה תדמית של חברה שמשווקת מוצרים טובים אבל... היא היתה זקוקה לתדמית של חברה שמביאה לשוק מוצרים טבעיים ובריאים. את זה נתנה לה פריגת. קשה לי להאמין שהיא תוותר על מכרה הזהב הזה. לדעתי אין להם היום אופציה אחרת, כי פריגת הוא כמעט המפעל האחרון בארץ שסוחט ומעבד פרי. אם לפני עשר שנים היו שמועות שהמקום הולך להיסגר ושרוצים לעביר את קווי הייצור לקרלסברג, אז היום אנחנו יודעים שקוקה קולה משקיעה המון כסף בפיתוח המקום הזה. יש עכשיו מבחר מדהים של מוצרים שלא היו קודם. זאת הראייה שלי, כחלק מצוות האחזקה שנאלץ להתמודד עם אין סוף שינויים בגת, גם שינויים מבניים, שינוי קווי ייצור, פיתוחים שונים ומשונים וכדומה. אני מקווה שבעוד שנתיים יעמידו מפעל סחיטה חדש, בינתיים, בנינו קונסטרוקציות למפעל הסחיטה הקיים, שיחזיק מעמד ולא ייפול לנו על הראש...

הצבירה הפרטית שלך לא תבטיח אותך!

תראי את האבסורד, אם אני אמשיך לעבוד במפעל, אז יש לי אפשרות להמשיך לצבור, אבל, אם ימכרו את המפעל, ואם המנהלים יחליטו שאני לא מספיק טוב – בגילי, ועם כל הכשרונות, אבל בלי תעודות, זו עלולה להיות בעיה. אני עלול להישאר בלי הבטחה לעתיד, ואז הקיבוץ יצטרך לדאוג לי... יהיה מצב, שנוסף לדור של אבא שלי, עוד כמה אנשים יזדקקו לכיסוי.

רשמה דינה רמגי

בהמשך לדיון על מכירת גת

אפתח ואומר שחובתנו כחברה לדאוג לחברים שבנו את הקיבוץ והגיעו לגיל פנסיה ביום השינוי. גם לאלה שעדיין לא הגיעו לגיל פנסיה, אבל אח מיטב שנותרו השקיעו כאן בקיבוץ, מגיע הרבה יותר מאשר לי ולחברים משכבות גיל דומות לשלי, אבל כאן במסגרת הקיבוץ החדש צריך לראות איך הזכות הזו באה לידי ביטוי.

כל זה בעקבות הדיון שראיתי בטלוויזיה ונסב סביב הויכוח אם למכור עוד אחוזים בנכס (של כולנו), מפעל גת ומה לעשות עם הכסף.

לא אכנס לסוגיה אם כדאי למכור חלק מהנכס, אבל לטעמי חלק מהדיון לא היה ענייני והיה טרם זמנו: עדיין לא התקבלה החלטה איך מחלקים רווחים בין בעלי המניות על נכסים שנמכרו וכבר חברים החליטו מה עושים עם הכסף.

כתבתי כבר לפני כמה שנים עם תחילת השינוי בהקשר של שיוך דירות, שחייבים לקבוע קריטריונים ברורים שעל פיהם כל אחד מחברי הקיבוץ ידע את "חלקו בעוגה" – ושוב מתחורר שאנחנו פורשים את העוגה עוד לפני שהחלטנו על אופן חלוקתה.

הגיע הזמן שניפתח לדיון את נושא הוותק, שהוא לדעתי הקריטריון הצודק ביותר לחלוקת מניות לכל חבר קיבוץ.

כשחברים אומרים "אותי לא מעניין המפעל אני רוצה למכור ושתהיה לי פנסיה", הם חייבים להבין שהוקי המשחק השתנו וכמו בחברה מסחרית גם כאן בקיבוץ לכל אחד צריכה להיות מניה שגודלה ייקבע על-פי קריטריון מסוים (לדעתי ותק) ועל-פי אותו קריטריון גודל המניה (פועל יוצא לחלקו היחסי בעוגה של כל חבר). לא ייתכן מצב ששותף אחד מקבל הכול ושותף שני, זוטר ככול שיהיה לא יקבל כלום. לכן במידה ויחליטו למכור את גת ותתקבל החלטה שחלק מהסכום עובר לחברים, אז כל אחד יקבל את חלקו היחסי ויחליט מה לעשות בו: אחד יגדיל את הפנסיה, השני יקנה מכונית חדשה והשלישי ייסע לחו"ל. נגמרו הזמנים שהקיבוץ מחליט בשביל החברים, כחלק מהשינוי לכל חבר ניתנת הזכות להחליט בעצמו.

לכן אני קורא שוב, בואו נגדיר קריטריונים לוותק למרות המכשולים הרבים שבדרך. בסופו של יום, כשנסיים את התהליך, הדברים יהיו הרבה יותר ברורים ואז נוכל להתקדם בכל התחומים.

אסף שחר

הודעות

מי שלקח/ה מהמועדון מיחם גדול – 80 כוסות
מתבקש/ת להחזיר אותו בהקדם למועדון.

תודה

ששי

טיולי מוטי - חברת פגסוס

אוסטרליה-ניו זילנד	24.12.07 - 30.11.07	25 ימים
ארגנטינה, צ'ילה, בוליביה, פרו, ברזיל (כולל קרנבל)	16.2.08 - 19.1.08	29 ימים
הודו	8.3.08 - 19.2.08	17 ימים

לפרטים: ברכה 054-7916535

מוטי 054-7916383 08-9985535

ממליץ - אהוד טל

מקום בו אנו צודקים

מן המקום שבו אנו צודקים,
לא יצמחו לעולם
פרחים באביב.

המקום שבו אנו צודקים,
הוא רמוס וקשה
כמו חצר.

אבל ספקות ואהבות עושים
את העולם לתחוח
כמו חפרפרת, כמו חריש.
ולחישה תישמע במקום
שבו היה הכית
אשר נחרב.

יהודה עמיחי

גבעתון

מלת טוב
 ליעל בן עמי
 לנישואיה של דנה עם אמיר
 ברכות למשפחה

מלת טוב
 למרגלית בן צבי
 להולדת הנכדה נעמה
 בת לשגית וליאור
 ברכות למשפחה

למיתר בלאו
 ברכות חמות לשחרורך מצה"ל,
 הצליחי באשר תבחרי
 והגשימי את חלומותיך.

לנטלי יבין
 עם גיוסך לצה"ל
 מאחלים לך שירות מועיל ומהנה
 שמרי על עצמך
 והצליחי במעשי ידיך.

כל טוב
 מוועדת צעירים
 ובית גבעת חיים

